

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

28 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Savcenco Alexandr și avocatul acestuia Gamurari Victoria, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Savcenco Alexandr xxxxx, născut la xxxxx,
originar din s. xxxxx, r-nul xxxxx, domiciliat în
xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.07.2015 – 26.07.2018;

Instanța de apel: 17.09.2018 – 25.03.2019;

Instanța de recurs: 18.11.2019 – 28.05.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2018, Savcenco Alexandr xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal al RM și liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Prin aceeași sentință Savcenco Alexandr xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.327 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale în sumă de 6 000 (șase mii) lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative de dispoziție și organizatorico-economice pe un termen de 2 (doi) ani

S-a încasat din contul lui Savcenco Alexandr în beneficiul Universității Agrare de Stat din Moldova suma de 60 159,18 lei (șaizeci mii una sută cincizeci și nouă lei 18 bani) cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Savcenco Alexandr, activând în calitate de șef al secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova, numit în această funcție prin ordinul rectorului universitar Gh. Cimpoieș nr.188-SP din 31.07.1997, abilitată în conformitate cu fișa postului a șefului secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova, cu atribuții de evidență a timpului de muncă în cadrul secției, efectuat de către angajații secției mecanice, contrar atribuțiilor de serviciu, folosind situația de serviciu în interes personal, cu scopul creării intenționate a situației iluzorii privind stagiului neîntrerupt necesar de muncă pentru lăcătușul secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova Savcenco Ivan, care este feciorul acestuia, a efectuat ilegal înscrieri în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sunt documente oficiale, a unor date vădit false despre prezența la serviciu și orele lucrate zilnic în perioada anilor 2011-2014, în care de fapt Savcenco Ivan nu a activat, fapt cunoscut cu certitudine de Savcenco Alexandr, în rezultatul căreia i-au fost calculate plăți salariale lui Savcenco Ivan în mărime de 37 981,44 lei, fapt care s-a soldat cu prejudicierea considerabilă a intereselor publice.

Tot el, Savcenco Alexandr activând în aceeași funcție, având același atribuții de serviciu, contrar acestora, folosind situația de serviciu în interes material, manifestate prin crearea intenționată a situației inexistente, cu scopul încasării de la Universitatea Agrară de Stat a Moldovei a mijloacelor bănești pentru sine, prin efectuarea ilegală a unor înscrieri în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sunt documente oficiale, a unor date vădit false despre prezența la serviciu și ore lucrate zilnic în perioada anilor 2009-2014, a strungarului secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova, Vornicov Ilie, perioadă în care de fapt Vornicov Ilie nu a activat, fapt cunoscut cu certitudine de Savcenco Alexandr, în rezultatul căreia i-au fost calculate plăți salariale lui Vornicov Ilie pentru timpul absentat de la serviciu, în mărime de 22 177,74 lei, fapt care s-a soldat cu prejudicierea considerabilă a intereselor publice.

Acțiunile lui Savcenco Alexandr au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.art.332 alin.(1), art.327 alin.(1) Cod penal.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, la 02.02.2018 de către procurorul Mariana Botezatu lui Savcenco Alexandr i-a fost înaintată o nouă învinuire și anume ***acesta a fost pus sub învinuire*** pentru faptul că, activând în calitate de șef al secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova, numit în această funcție prin ordinul rectorului universitar Gh. Cimpoieș nr.188-SP din 31.07.1997, *fiind în acest mod persoană publică*, abilitată în conformitate cu fișa postului a șefului secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova, cu atribuții de evidență a

timpului de muncă în cadrul secției, efectuat de către angajații secției mecanice, contrar atribuțiilor de serviciu, folosind situația de serviciu în interes personal, cu scopul creării intenționate a situației iluzorii privind stagiul neîntrerupt necesar de muncă pentru lăcătușul secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova, Savcenco Ivan, care este feciorul acestuia, a efectuat ilegal înscrieri în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sunt documente oficiale, a unor date vădit false despre prezența la serviciu și ore lucrate zilnic în perioada anilor 2011-2014, în care de fapt Savcenco Ivan nu a activat, fapt cunoscut cu certitudine de Savcenco Alexandr, în rezultatul căreia Universitatea de Stat din Moldova i-a achitat plăți salariale lui Savcenco Ivan în mărime de 37 981, 44 lei, ceea ce reprezintă daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a Universității Agrare de Stat din Moldova.

Tot el, Savcenco Alexandr activând în aceeași funcție, având aceleași atribuții de serviciu, contrar acestora, folosind situația de serviciu în interes material, manifestate prin crearea intenționată a situației inexistente, cu scopul încasării de la Universitatea Agrară de Stat a Moldovei a mijloacelor bănești pentru sine, prin efectuarea ilegală a unor înscrieri în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sunt documente oficiale, a unor date vădit false despre prezența la serviciu și ore lucrate zilnic în perioada anilor 2009-2014, a strungarului secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova Vornicov Ilie, perioadă în care de fapt Vornicov Ilie nu a activat, fapt cunoscut cu certitudine de Savcenco Alexandr, în rezultatul căreia i-au fost achitate plăți salariale lui Vornicov Ilie pentru timpul absentat de la serviciu, în mărime de 22 177,74 lei, ceea ce reprezintă daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a Universității de Stat din Moldova.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Savcenco Alexandr vina de comiterea infracțiunii înscrinate a recunoscut-o parțial.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, a declarat apel avocatul Vitalie Enachi în interesele inculpatului Savcenco Alexandr, prin care a solicitat, repunerea în termen a apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care în privința lui Savcenco Alexandr, să fie pronunțată o sentință de achitare.

În motivarea apelului apărarea a invocat următoarele argumente:

- pronunțarea sentinței integrale a fost amânată de pe 20 aprilie 2018, 15 mai 2018, 21 mai 2018, 31 mai 2018, 06 iunie 2018, 11 iunie 2018, 18 iunie 2018, 25 iunie 2018, 29 iunie 2018, 09 iulie 2018, 16 iulie 2018, și în final sentința a fost pronunțată pe data de 26 iulie 2018, însă fără a fi informat inculpatul sau reprezentantul acestuia, or informația nici nu putea fi cunoscută, având în vedere că data ședințelor nu erau publicate pe portalul instanțelor de judecată, iar fixarea datei ședinței se face ulterior de către judecător, fapt care a făcut imposibilă cunoașterea

cu exactitate a datei când urma să aibă loc pronunțarea sentinței, sentința fiind recepționată abia la data de 01 august 2018;

- nu pot fi reținute argumentele instanței, precum că Savcenco Alexandr a recunoscut vina, fiind eronat interpretat corectitudinea acțiunilor sale, din care considerente a fost admisă acțiunea civilă înaintată de procurorul în Procuratura Anticorupție Marian Botezatu și a dispus încasarea de la Alexandr Savcenco în beneficiul Universității Agrare de Stat din Moldova suma de 60159,18 lei cu titlu de prejudiciu material. Or, Savcenco Alexandr nu a recunoscut că a săvârșit infracțiunile imputate, iar din probele cercetate și examinate în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit cu certitudine că Universitatea Agrară de Stat în cadrul urmăririi penale nu a depus plângeri, din care s-ar constata cauzarea unui prejudiciu. Mai mult, Universitatea Agrară de Stat, nu a fost recunoscută în calitate de parte-vătămată, nu a înaintat acțiune civilă cu recunoașterea acestora în calitate de parte civilă, iar în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea nu a solicitat prezența reprezentantului Universității Agrare de Stat, privind stabilirea dacă la caz a fost cauzat un prejudiciu material acesteia;

- inculpatul Savcenco Alexandr, este angajat și în prezent în Secția Mecanică a Universității Agrare de Stat din Moldova, fiind numit în această funcție prin ordinul rectorului universitar Gh. Cimpoieș nr.188 SP din 31.07.1997, fiind în acest mod persoană publică, abilitată în conformitate cu fișa postului, cu atribuții de evidență a timpului de muncă în cadrul secției, efectuat de către angajații secției mecanice, astfel, potrivit conținutului din hotărârea Curții Constituționale din 07 decembrie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 327 alin.(1) Cod penal (sesizările nr.80 g/2017), Curtea de dedus că scopul legiitorului a fost de a circumscrie legea penală la cercul atribuțiilor de serviciu conținute în lege. Astfel, noțiunea „situația de serviciu” din elementul material al infracțiunii „abuz de putere sau abuz de serviciu” de la art.327 Cod penal se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege;

- în hotărârea din 07.12.2017, Curtea Constituțională a notat că garanțiile instituite în Constituție impun ca legiitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Dimpotrivă, norma penală este de strictă interpretare, urmărind protecția persoanei împotriva arbitrariului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 25 martie 2019, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Vitalie Enachi în numele inculpatului Savcenco Alexandr și menținută fără modificări, sentința primei instanțe.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că apelul declarat de avocatul Vitalie Enachi în interesele inculpatului Savcenco Alexandr a fost depus

în termen, luînd în considerație că potrivit procesului verbal a ședințelor de judecată pronunțarea sentinței integrale a fost amînată de pe 20 aprilie 2018, 15 mai 2018, 21 mai 2018, 31 mai 2018, 06 iunie 2018, 11 iunie 2018, 18 iunie 2018, 25 iunie 2018, 29 iunie 2018, 09 iulie 2018, 16 iulie 2018 și în final sentința a fost pronunțată pe data de 26 iulie 2018, în lipsa inculpatului Savcenco Alexandr și a avocatului Vitalie Enachi, iar la materialele cauzei nu este anexat nici o dovadă cînd a fost recepționată de către apărătorul Vitalie Enachi și de către inculpatul Savcenco Alexandr sentința din 26 iulie 2018.

În continuare, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatului Savcenco Alexandr a săvârșit infracțiunile încriminate prevăzute de art.332 alin. (1) Cod penal al RM *”falsul în acte publice și anume înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni ce au fost săvârșite din interes material și personal”* și în baza art. 327 alin. (1) Cod penal RM *”abuzul de serviciu și anume folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material și personal **cu cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice**”*.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii încriminate, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, de către Savcenco Alexandr este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile martorilor Croitoru Petru, Cebotari Constantin, Savcenco Ivan, Iusubov Șakir, Ostapenco Iurie, Oprea Anatolie, Berladean Valeriu, Rotari Valeriu, declarațiile martorilor Stanchevici Vladimir, Dimitriu Ion, Brenici Mihail, precum și prin materialele cauzei penale și anume: Ordonanța de ridicare din 09.03.2015 (f.d.50 vol.I); procesul-verbal de ridicare din 12.03.2015(f.d.51- 52, Vol. I); copia cererii lui Ilie Vornicov din 20.03.2009, cu privire la angajarea în funcție de strungar (f.d.53 Vol.I); copia contractului individual de muncă nr.46 din 20.03.2009 (f.d.54 vol.I); copia ordinului nr.63 din 02.04.2009, de angajare a cet. Ilie Vornicov în funcția de strungar la secția mecanică (f.d.55 Vol. I); copia cererii lui Ivan Savcenco din 01.07.2011 cu privire la angajarea în calitate de lăcătuș-sanitar în secția mecanică (f.d.56 Vol.I); copia contractului individual de muncă încheiat cu Ivan Savcenco (f.d.57 Vol. I); copia ordinului de angajare nr.122 din 01.07.2011, conform căruia Ivan Savcenco a fost angajat în calitate de lăcătuș la secția mecanică (f.d.58 Vol. I); copia ordinului nr.235 din 31.10.2014, de desfacere a contractului individual de muncă cu Savcenco Ivan (f.d.59, Vol. I); conturile personale ale lui Ivan Savcenco și Ilie Vornicov (f.d.61-131 Vol. I); tabelele de pontaj (f.d.132-200 Vol.I); procesul-verbal de examinare a documentelor din 20.03.2015 (f.d.201-208 Vol.I); ordonanța din

23.03.2015, conform căreia în calitate de corp delict au fost recunoscute tabelele de evidență a timpului de muncă a angajaților serviciului mecanic a UASM, examinate conform procesului din 20.03.2015 și actele privind calculul salariului îndreptate spre plată acestora (f.d.204 Vol.I); copia registrului cu privire la frecventarea de către Ivan Savcenco a orelor de studii în cadrul UASM (f.d.211-224 Vol.I); ordonanța din 23.05.2015, conform căreia în calitate de corpuri delictive au fost recunoscute registrele de evidență a lecțiilor frecventate de către studenți facultatea FIATA, specialitatea Electricizarea Agriculturii conform cărora Ivan Savcenco în perioada 2012-2014 figurează în lista studenților, care au fost prezenți la discipline pe parcursul anului de studii, secția zi (f.d.211-224, Vol. I); ordonanța din 22.05.2015, conform căreia a fost dispusă ridicarea de la UASM a actelor, ordinelor, demersurilor etc. care justifică calculele salariaților Ilie Vornicov și Ivan Savcenco, calculul descifrat al concediilor medicale pentru perioada în care au activat (f.d.1 Vol. II); procesul-verbal de ridicare din 27.05.2015, a descifrărilor, calculelor certificatelor de concediu medical al lui Savcenco Ivan, copiei certificatului de concediu medical, extrase din ordine privind angajarea și concediile a cet. Vornicov Ilie, extrase și ordine privind premiarea și acordarea ajutoarelor materiale și regulamentului intern privind disciplina muncii a USAM, norme de conduită (f.d.2, Vol. II); ordine și extrase din ordine privind acordarea de ajutor material și alte plăți salariale angajaților Ivan Savcenco și Ilie Vornicov pentru perioada anilor 2010-2014 și regulamentul intern al USAM (f.d.3-48, f.d. II); raportul de expertiză nr.85 din 19.06.2015, (f.d.55-91 Vol.II); procesul-verbal de ridicare din 13.03.2015, (f.d.108-110, Vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.04.2015, (f.d.111-117 Vol. II); ordonanța din 22.06.2015, (f.d.118 Vol. II); procesul-verbal de percheziție din 06.03.2015, (f.d.126-129, Vol. II); procesul-verbal de examinare a registrelor și înscrierilor de ciornă privind evidența lucrului angajaților din secția mecanică ridicate în cadrul percheziției din 06.03.2015 (f.d.130-132, Vol. II); ordonanța din 23.06.2016, (f.d.133 Vol. II); ordinul nr.188-SP din 31.07.1997 al Rectorului USAM privind numirea lui Alexandru Savcenco în funcție de mecanic șef (f.d.150 Vol. II); fișa de post a mecanicului șef (f.d.150-152, Vol. II); precum și alte materiale ale cauzei penale citite și studiate în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că probele administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și a instanței de apel demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Savcenco Alexandr învinuit în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin.(1) Cod penal al RM *"falsul în acte publice și anume înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni ce au fost săvârșite din interes material și personal"* și în baza art. 327 alin. (1) Cod penal RM *"abuzul de serviciu și anume folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material și personal cu cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și*

intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”.

Astfel, verificând probele administrate în instanța de fond cât și în instanța de apel s-a constatat că *Alexandru Savcenco abuzând de situația sa de serviciu întocmea acte false inclusiv tabelele de pontaj, registre și alte înscrieri de ciornă privind munca efectuată de către angajații secției mecanice, în care ilegal includea date eronate privind orele și tipul de lucrări efectuate de către Ivan Savcenco și Ilie Vornicov în baza cărora au fost încasate mijloace bănești de către primul și feciorul acestuia în proporții mari.*

În acest sens instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apărării privind precum că nu există fapta infracțiunii încredințate la art.327 alin.(1) Cod penal.

A notat instanța de apel, că motivele, precum că Savcenco Alexandr nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, sunt nefondate, or, probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță – relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Totodată, instanța de apel a reținut că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, comisă de inculpatul Savcenco Alexandr, a fost realizată prin acțiunea de înscriere de persoana publică în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sunt documente oficiale, a unor date vădit false despre prezența la serviciu și ore lucrate zilnic în perioada anilor 2011-2014, în care de fapt Savcenco Ivan (feciorul inculpatului) nu a activat, fapt cunoscut cu certitudine de Savcenco Alexandr, în rezultatul căreia i-au fost calculate plăți considerabile.

A mai reținut instanța de apel că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, comisă de inculpatul Savcenco Alexandr, s-a manifestat prin folosirea situației de serviciu prin înscrierea în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sunt documente oficiale, a unor date vădit false despre prezența la serviciu și ore lucrate zilnic în perioada anilor 2009-2014 a strungarului secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova, Vornicov Ilie, perioadă în care de fapt Vornicov Ilie nu a activat, fapt cunoscut cu certitudine de Savcenco Alexandru, în rezultatul căreia i-au fost calculate plăți salariale lui Vornicov Ilie pentru timpul absentat de la serviciu, în mărime de 22 177,74 lei, fapt care s-a soldat cu prejudicierea considerabilă a intereselor publice.

Instanța de apel a notat că, inculpatul Savcenco Alexandr este subiect al infracțiunilor prevăzute de art.332 alin.(1) și art.327 alin.(1) Cod penal, fiind la momentul comiterii infracțiunii **persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii avea discernământ.**

În partea stabilirii categoriei și termenului pedepsei inculpatului Savcenco Alexandr, instanța de apel a reținut că concluzia instanței de fond este corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor și criteriilor stabilirii pedepsei penale.

Așadar, instanța de apel a conchis că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Savcenco Alexandr, va fi pe deplin atins doar prin menținerea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități contravenționale în sumă de 6000 (șase mii) lei, ținând cont de cuantumul unității convenționale la data comiterii infracțiunii, cu privarea de a ocupa funcții administrative de dispoziție și organizatorice- economice pe un termen de 2 (doi) ani – pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind corectă soluția instanței de fond, privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Savcenco Alexandr învinuit în baza art.332 alin.(1) din Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere a acestuia la răspundere penală.

Cu referire la argumentele avocatului Vitalie Enachi în interesele inculpatului Savcenco Alexandr privind dezacordul admiterii acțiunii civile de către instanța de fond, instanța de apel a reținut că în cadrul procesului penal procurorul în Procuratura Anticorupție Mariana Botezatu a solicitat încasarea prejudiciului material de la Savcenco Alexandr în beneficiul Universității Agrare de Stat din Moldova suma de 60 159,18 lei, or, prin acțiunile ilegale ale inculpatului Savcenco Alexandr *au fost cauzate prejudicii intereselor publice adică Universității Agrare de Stat din Moldova în sumă de 60159,18 lei.*

În acest context, instanța de apel reținut că, instanța de fond just a considerat necesar de a admite acțiunea civilă și a încasa de la Savcenco Alexandr în beneficiul Universității Agrare de Stat din Moldova suma de 60159,18 lei cu titlu de prejudiciu material, invocând în acest sens prevederile art. 221 alin. (4) Cod de procedură penală, care statuează că procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatului Savcenco Alexandr, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Savcenco Alexandr să fie achitat.

În motivarea recursului, apărătorul a invocat următoarele motive:

- acuzarea nu a făcut dovada prezentei elementelor infracțiunii în fapta comisă de Savcenco Alexandr. Potrivit art.327 alin.(1) Cod penal, conținutul faptei penale fiind folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice;

- persoană publică urmează a fi persoana cu statut special. În acest sens, face

referire la pct.55, 57, 70, 79 și 93 din Hotărârea CC din 07.12.2017 nr.33, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin.(1) și 361 alin.(2) lit. d) din Codul penal (abuzul de putere sau abuzul de serviciu), și anume că pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (*nulla poena sine lege*), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie (*nullum crimen sine lege*). Garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (HCC nr.21 din 22 iulie 2016, §70). Persoana publică, în calitate de subiect special al infracțiunii abuz de putere sau abuz de serviciu, este investită cu exercitarea atribuțiilor specifice serviciului public și examinând prevederile art.327 alin.(1) din Codul penal, Curtea a constatat că pentru realizarea infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu este suficient ca făptuitorul să folosească intenționat situația de serviciu. Suplimentar, în partea ce ține de subiectul infracțiunii este necesar ca acesta să dețină o calitate specială, și anume să fie persoană publică. Deși infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu a fost concepută să acopere o gamă largă de abateri ale persoanelor publice, totuși, Curtea menționează că, pentru aplicarea normei penale în calitate de ultim resort, noțiunea „situația de serviciu” din elementul material al infracțiunii „abuz de putere sau abuz de serviciu” de la articolul 327 din Codul penal trebuie analizată doar prin raportare la atribuțiile de serviciu acordate prin lege;

- inculpatul Savcenco Alexandr, nu este o persoană care are atribuții de serviciu acordate prin lege, fapt pentru care nu este posibil de a fi reținută infracțiunea după acesta, or nu există elementul infracțiunii - subiectul - persoană publică.

- cu referire la acțiunea civilă, consideră ca aceasta abuziv a fost depusă spre examinare, or Universitatea Agrară nici nu a fost atrasă în procesul penal, nu au fost depuse din numele acesteia declarații, nu s-a depus din partea acesteia careva cereri privind existența unui prejudiciu material. Argumentul acuzării precum că acțiunea civilă a fost depusă de către procuror în temeiul art.221 alin.(4) Cod de procedură penală, nu poate fi reținut, deoarece acuzarea nu a adus dovada că Universitatea Agrară este autoritate publică. Or, potrivit Codului Administrativ, art.7 Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public, prin urmare urma de a fi făcut referire la legea care a instituit Universitatea Agrară de Stat din RM și i s-a acordat prin aceasta

regimul de putere publică.

5.2 Inculpatul Savcenco Alexandr, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Savcenco Alexandr să fie achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, invocând că:

- la caz nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, or, componența dată de infracțiune presupune în mod obligatoriu existența motivului infracțiunii, și anume a interesului material sau personal. Prin urmare, în situația dată, Alexandr Savcenco, având în vedere specificul acțiunilor efectuate, nu a acționat în interes material sau personal. Or, interesul material presupune: tinderea făptuitorului spre obținerea unor bunuri, bani, premii sau altor venituri ori avantaje patrimoniale etc., scopul urmărit fiind unul cupidant. Iar, prin alte interese personale se înțelege interesele nemateriale ale făptuitorului, care rezultă din necesitățile sau intențiile personale ale acestuia. În contextul menționat, observăm că Alexandr Savcenco prin acțiunile sale nu a urmărit satisfacerea vreunui interes material sau personal. El nu a dobândit vreun oarecare beneficiu pe urma acțiunilor sale, fapt demonstrat cu certitudine pe parcursul desfășurării procesului penal. S-a demonstrat că atât Savcenco Ivan cât și Vornicov Ilie erau angajați legal, frecventau postul de muncă și primeau salariul pe cardurile bancare;

- nu a fost confirmat în nici un mod că, ar fi dobândit foloase materiale sau ar fi activat în interese personale. Totodată, sintagma „alte interese personale” din cadrul dispoziției normei penale prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal (redacția în vigoare la momentul comiterii faptei), urmează a fi interpretată sistemic, luându-se în considerare sintagma „în alte interese personale sau în interesul terților, direct sau indirect (utilizată la alin.(1) art.335 Cod penal)”. Se observă astfel, că acest din urmă interes, și anume interesul terțului nu corespunde cu interesul personal al făptuitorului. În situația creată, având în vedere că Alexandr Savcenco nu a dobândit nici un interes material și nici alte interese personale, opinează inculpatul că nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune. Or, semnul facultativ și anume motivul infracțiunii din cadrul laturii subiective poartă un caracter obligatoriu în componența dată (art. 327 al (1) CP al RM) și urmează a fi luat în considerare la calificarea infracțiunii;

- nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune, și anume nu există motivul infracțiunii, circumstanțe în care se impune achitarea inculpatului;

- nu pot fi reținute argumentele instanțelor inferioare precum că, Alexandr Savcenco a recunoscut vina însă eronat a interpretat corectitudinea acțiunilor sale, din care considerente a fost admisă acțiunea civilă înaintată de procurorul în Procuratura Anticorupție Mariana Botezatu și a dispus încasarea de la Alexandr

Savcenco în beneficiul UASM suma de 60 159,18 lei cu titlu de prejudiciu material. Or, potrivit art.389 alin.(1) Cod de procedură penală, „sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.”

- Alexandr Savcenco nu a recunoscut că a săvârșit infracțiunile imputate, iar din probele cercetate și examinate în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit cu certitudine că Universitatea Agrară de Stat din Republica Moldova, în cadrul urmăririi penale nu a depus plângeri, în ce ar consta cauzarea de prejudiciu, nu a fost recunoscută în calitate de parte-vătămată, nu a fost recunoscută în calitate de parte civilă și nu a înaintat acțiune civilă. Mai mult ca atât, în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea nu a solicitat prezența reprezentantului Universității Agrare de Stat din Republica Moldova, privind stabilirea prejudiciului cauzat;

- pe marginea cauzei examinate Universitatea Agrară de Stat din Republica Moldova, nu a înaintat obiecții concrete, care ar demonstra că i-au fost cauzate prejudicii;

- procurorul nu era în drept să înainteze o acțiune civilă fără acordul Universității Agrare de Stat din Republica Moldova. Nu s-a demonstrat în nici un fel că Universitatea Agrară de Stat din Republica Moldova și-ar fi manifestat acordul la recunoașterea în calitate de parte civilă și respectiv, la înaintarea acțiunii civile;

- Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă prin hotărârea nr.33 din 07.12.2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.327 alin.(1) Codul penal (sesizările nr.80g/2017). Astfel, Curtea Constituțională a dedus că scopul legiuitorului a fost de a circumscrie legea penală la cercul atribuțiilor de serviciu conținute în „lege”. Curtea a observat că, atunci când operează cu noțiunea de „atribuții de serviciu”, codul penal utilizează expresia „atribuții acordate prin lege”. În acest sens, Curtea notează că conceptul de lege poate fi înțeles doar ca act adoptat de Parlament în temeiul art.72 din Constituție;

- inculpatul nu este subiect al infracțiunii incriminate, or acesta nu a avut atribuții stabilite prin lege, fiind în raporturi de muncă cu angajatorul, unde apare răspunderea disciplinară și/sau materială. Or, atribuțiile inculpatului în cadrul locului de muncă practicat nu reies din lege, ci din contractul individual de muncă, ceea ce ne impune a considera că acesta nu este subiect al infracțiunii incriminate. În același sens, Curtea Constituțională în hotărârea din 07 decembrie 2017, a statuat că legiuitorul a identificat și reglementat la nivel legislativ extrapenal pârghiile necesare înlăturării consecințelor unor fapte care nu prezintă gradul de intensitate necesar aplicării unei pedepse penale. Astfel, pentru încălcarea de către persoanele publice a atribuțiilor de serviciu, legiuitorul prevede și alte forme de răspundere, cum ar fi cea disciplinară, contravențională sau civilă.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, a depus referință privitor la opinia asupra recursurilor declarate, menționând că pledează pentru respingerea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile urmează a fi admis conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanță de recurs.

În acest sens, relevante cauzei sunt și liniile directorii trasate de Curtea Europeană privind aplicabilitatea art.6 din Convenție, care garantează dreptul fiecărei persoane la un proces echitabil, unde s-a specificat că orice instanță este obligată să-și motiveze hotărârea adoptată, or, aceasta face parte din setul de garanții stabilite de CtEDO pentru existența unui proces echitabil. De altfel, potrivit

jurisprudenței Curții, în cazurile aplicării art.6 al Convenției, s-a statuat că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

Din cererile de recurs declarate, se constată că criticele recurenților, în esență, se referă la faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazului reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

Colegiul penal lărgit notează că, la caz, a fost încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportată la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat de apărare, cu menținerea sentinței de condamnare, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale.

Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil.

Așadar, contrar celor reținute de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța nominalizată la adoptarea soluției nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a corectat erorile comise de prima instanță, nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant și nu a înlăturat erorile comise de prima instanță.

Cercetând materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de fond la pronunțarea sentinței a comis o eroare, care ulterior a fost preluată de către instanța de apel prin menținerea acesteia fără modificări.

Conform prevederilor art.325 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanță de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Așadar, instanța de fond, la pronunțarea sentinței de condamnare, fără a ține cont de *ordonanța de modificare a învinuirii din 02.02.2018 (f.d.232, vol. II)*, a constatat ca fiind comisă fapta așa cum a fost incriminată inculpatului în rechizitoriu, după care, făcând referire la *ordonanța de modificare a învinuirii din 02.02.2018*, nu

a constatat fapta ca fiind comisă pe art.332 alin.(1) Cod penal, indicând că „...*lui Savcenco Alexandru i-a fost înaintată o nouă învinuire și anume acesta a fost pus sub învinuire că, activând în calitate de șef al secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Republica Moldova, numit în această funcție prin ordinul rectorului Universitar.....*”, iar pe art.327 alin. (1) Cod penal a constatat fapta atât cum aceasta a fost incriminată conform rechizitoriului prin care inculpatului i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal constatând că, urmare a săvârșirii infracțiunii, faptele acestuia „...*s-au soldat cu prejudicierea considerabilă a intereselor publice*” cât și cum a fost indicată în ordonanța de modificare a învinuirii din 02.02.2018, constatând că faptele inculpatului s-au soldat „...*cu cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice*”.

Instanța de apel, fără a lua în calcul eroarea comisă de prima instanță, la rejudecarea cauzei în apel, a indicat doar că „*instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Savcenco Alexandru a săvârșit infracțiunile incriminate prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, falsul în acte publice și anume înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni ce au fost săvârșite din interes material și personal și în baza art.327 alin.(1) Cod penal, ca abuzul de serviciu și anume folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material și personal cu cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice*”.

Mai mult ca atât, analizând infracțiunile incriminate inculpatului, sub aspectul întrunirii tuturor elementelor infracțiunii, instanța de apel, contrazicându-se, a reținut faptele incriminate acestuia prin rechizitoriu și nu prin ordonanța de modificare a învinuirii din 02.02.2018, indicând că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, comisă de inculpatul Savcenco Alexandr, a fost realizată prin acțiunea de înscriere de persoana publică în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sunt documente oficiale, a unor date vădit false despre prezența la serviciu și ore lucrate zilnic în perioada anilor 2011-2014, în care de fapt Savcenco Ivan (feciorul inculpatului) nu a activat, fapt cunoscut cu certitudine de Savcenco Alexandr, în rezultatul căreia i-au fost calculate plăți considerabilă a intereselor publice.

A mai reținut instanța de apel că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, comisă de inculpatul Savcenco Alexandr, s-a manifestat prin folosirea situației de serviciu prin înscrierea în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sunt documente oficiale, a unor date vădit false despre prezența la serviciu și ore lucrate zilnic în perioada anilor 2009-2014, a strungarului secției mecanice a Universității Agrare de Stat din Moldova, Vornicov Ilie, perioadă în care de fapt Vornicov Ilie nu a activat, fapt cunoscut cu certitudine de Savcenco

Alexandru, în rezultatul căreia i-au fost calculate plăți salariale lui Vornicov Ilie pentru timpul absentat de la serviciu, în mărime de 22 177,74 lei, ***fapt care s-a soldat cu prejudicierea considerabilă a intereselor publice.***

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, abordarea instanțelor ierarhic inferioare sub acest aspect este una contrară prevederilor art.325 Cod de procedură penală, cât și prevederilor art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, deoarece judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate, iar partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanță de judecată. Cu alte cuvinte, art.6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Or, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a eșuat în a oferi un răspuns care să corespundă standardelor garantării dreptului la un proces echitabil, la argumentele indicate în apel și repetate în recursurile declarate atât de inculpat cât și de apărătorul acestuia.

În această ordine de idei se reține ca fiind insuficientă și contrară principiului dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, motivarea instanței de apel precum că la admiterea acțiunii civile, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.121 alin.(4) Cod de procedură penală. Or, la caz, se impune o argumentare sub aspectul calității de „*autoritate publică*” a Universității Agrară de Stat din Republica Moldova în coroborare cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.983 din 22.12.2012, cu privire la modul de funcționare a instituțiilor de învățământ superior de stat în condiții de autonomie financiară.

Mai mult, atât prima instanță cât și cea de apel, nu au oferit o motivare clară asupra întrunirii sau neîntrunirii de către Savcenko Alexandr a calității speciale de subiect al infracțiunilor prevăzute de art.332 alin.(1) și art.327 alin.(1) Cod penal, în sensul art.123 alin.(1) Cod penal.

Conform art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea

probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că instanță de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanță de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

Mai mult, în contextul dat, Colegiul penal lărgit mai specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces. Pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

Rezumând cele menționate, se constată că în speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care prevede că instanță de apel nu s-a pronunțată asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se expună asupra tuturor motivelor apelului, să țină cont de ordonanța de modificare a învinuirii din 02.02.2018, să constate circumstanțele în raport cu învinuirea modificată, să dea răspuns la toate argumentele indicate în apel ținând cont și de prevederile Hotărârii Guvernului nr.983 din 22.12.2012 cu privire la modul de funcționare a instituțiilor de învățământ superior de stat în condiții de autonomie financiară, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii

înaintate, *prin prisma inclusiv și a Hotărârii Curții Constituționale nr.33 din 07.12.2017*, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art.417-418 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpatul Savcenco Alexandr și avocatul acestuia Gamurari Victoria, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Savcenco Alexandr** xxxxx cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunță la 23 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico